

การศึกษาปัญหาการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาต่างชาติมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

นันทา ทองทวีวัฒนะ

รับบทความ 10 มกราคม 2562 แก้ไขบทความ 6 มีนาคม 2562 ตอบรับ 12 มีนาคม 2562 ออนไลน์
16 พฤษภาคม 2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกหัดระหว่างเรียนวิชา Introduction to Thai ของนักศึกษาต่างชาติจำนวน 80 คน ระยะเวลา 5 เดือนในภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 240 ชุด ผลการวิจัยพบปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา 4 ประเด็น ได้แก่ การสะกดคำ การใช้คำ การใช้ประโยค การใช้สำนวนและการเว้นวรรคตอนกับการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

คำสำคัญ ปัญหา การเขียนภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

The Study of Errors in Thai Writing of International Students of Assumption University

Nanta Thongtaweewattana

Received 10 January 2019; revised 6 March 2019; accepted 12 March 2019; online 16 May 2019

Abstract

The purpose of this research was to investigate errors in Thai writing of 80 non-Thai international students of Assumption University who enrolled in the five-month Introduction to Thai course during the first and second semesters of the 2017 academic year. 240 exercises were analysed and four types of errors were found: spelling, word usage, sentence structure, spacing and use of punctuation marks.

Keywords: Problems, Thai writing of international students, Assumption University

บทนำ

การเขียน คือการแสดงออกของมนุษย์ถึงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการ เจตคติ หรือประสบการณ์ โดยใช้สัญลักษณ์หรือภาษา ตัวอักษรเป็นสื่ออย่างใดอย่างหนึ่งเป็น เครื่องมือเพื่อสื่อออกมาให้ผู้อ่านทราบ ตามที่ผู้เขียนต้องการ โดยการเขียนนี้มีลักษณะที่ถาวร ตรวจสอบได้ เป็นหลักฐาน อ้างอิงได้ การเขียนจึงเป็น “การใช้ตัวหนังสือเพื่อถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ในใจของผู้เขียน ให้ผู้อ่านได้ทราบ” (นันทา ทองทวีวัฒน์, 2556, น. 43)

การเขียนมีความสำคัญยิ่งในฐานะเป็นทักษะหนึ่งในการสื่อสาร เช่นเดียวกับการฟัง การอ่าน และการพูด แต่เพราะการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรจึงกลายเป็นเรื่องยากที่ผู้เขียนทุกคนจะมีความสามารถอย่างดีเยี่ยมในการสื่อสารนั้น ผู้ส่งสาร ด้วยการเขียนที่มีประสิทธิภาพและฝึกฝนการเขียนอย่างสม่ำเสมอ กอปรกับเป็นนักอ่านที่ช่างสังเกต ย่อมสามารถเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสื่อสารกับผู้รับสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์

อย่างไรก็ตาม แม้การเขียนจะมีข้อจำกัดบางประการ แต่การส่งสารด้วยการเขียนก็ยังเป็นที่นิยมอย่างมาก เพราะนอกจากจะเป็นการสะท้อนความคิดเห็นได้รูปแบบหนึ่ง โดยเฉพาะในโลกปัจจุบันที่คนทั่วไปเข้าถึงสื่อได้อย่างหลากหลาย ยังสามารถเก็บเป็นหลักฐานและนำไปใช้ได้อย่างแพร่หลายอีกด้วย

การเรียนภาษาไทยถือเป็นศาสตร์ในวิชาสาขามนุษยศาสตร์หรือสังคมศาสตร์ที่แม้แต่มหาวิทยาลัยในต่างประเทศก็เปิดสอนกันมานานแล้ว เช่น มหาวิทยาลัยปักกิ่งของประเทศจีนนั้นเรียนภาษาไทยมานานกว่า 60 ปี รวมถึงมหาวิทยาลัยในเกาหลีที่สอนภาษาไทยมากกว่า 40 ปี หรือแม้แต่ในประเทศญี่ปุ่นก็เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ประเทศแถบยุโรป อเมริกา และเอเชียบางประเทศเรียนภาษาไทยเป็นวิชาเลือกสาขาหนึ่งในวิชาทาง Area Study หรือ Asian Study นักศึกษาที่สนใจจะเลือกเรียนวิชาภาษาไทย ภาษาไทยจึงนับว่าเป็นภาษาหนึ่งในโลกที่มีผู้สนใจเรียน เช่นเดียวกับในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่เป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติแห่งแรกของประเทศไทย ในแต่ละปีจะมีนักศึกษาจำนวนมากตัดสินใจเข้ามาเรียน อีกทั้งหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมีวิชาเลือกให้นักศึกษาได้ลงเรียนหลากหลายวิชา หนึ่งในนั้นคือ

วิชา TH1500 Introduction to Thai ในหนึ่งภาคการศึกษาที่เรียนจะใช้เวลาทั้งหมด 45 ชั่วโมง เนื้อหาที่เรียนได้แก่ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การประสมคำ การสร้างประโยคที่ไม่ซับซ้อนนัก

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาต่างชาติที่มาจากประเทศต่าง ๆ อาทิ จีน เมียนมาร์ กัมพูชา ฟิลิปปินส์ ลาว ออสเตรเลีย ลงทะเบียนในรายวิชาดังกล่าว จำเป็นต้องให้นักศึกษาเรียนรู้ทักษะทั้งสี่ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนไปพร้อม ๆ กัน โดยทักษะการฟังถือเป็นทักษะการรับสารที่ผู้เรียนชาวต่างประเทศสามารถเรียนรู้ได้โดยง่าย แต่ทักษะการพูดและการเขียนเป็นทักษะที่ฝึกปฏิบัติได้ยากกว่า โดยเฉพาะทักษะการเขียนที่ผู้เขียนจะสื่อสารได้ดีหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยบางประการด้วย ได้แก่ การสะกดคำ ให้ถูกต้อง การเลือกใช้คำชนิดต่าง ๆ ให้ตรงความหมาย การเลือกใช้ประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โดยเฉพาะผู้เรียนชาวต่างชาติที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ และมีระยะเวลาการเรียนไม่นานนัก จึงส่งผลให้มีปัญหาการเขียนเพื่อการสื่อสารค่อนข้างมาก ปัญหาที่พบเริ่มตั้งแต่การสะกดคำ การใช้คำไม่ถูกต้อง ตรงกับความหมาย การเขียนประโยคไม่จบ การเขียนประโยคที่สื่อความหมายไม่สมบูรณ์ อันเกิดจากสาเหตุที่ไม่ได้เรียนรู้ทักษะการเขียนให้มากพอ จึงส่งผลให้การสื่อสารในการเขียนของนักศึกษาลดเคลื่อนมากกว่าทักษะการสื่อสารด้านอื่น

จากการสำรวจในเบื้องต้นด้วยการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) พบว่านักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา TH1500 Introduction to Thai สามารถสื่อสารภาษาเขียนได้เบื้องต้น แต่ปัญหาที่พบมาก คือ การสะกดคำผิด การเขียนตัวพยัญชนะผิด และการเรียงประโยคผิด จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวต่างประเทศที่ลงทะเบียนเรียนวิชานี้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัดด้านภาษาไทยให้แก่นักศึกษาต่างชาติอันจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะสามารถพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ
2. เพื่อนำข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการเขียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วิธีดำเนินการศึกษา

1. ประชากร

แบบฝึกหัดระหว่างเรียนของนักศึกษาต่างชาติที่ลงทะเบียนเรียนวิชา TH1500 Introduction to Thai ระยะเวลา 5 เดือนของภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 240 ชุด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวิเคราะห์ปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์

3.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการเขียนในแบบฝึกหัดของนักศึกษามหาวิทยาลัย อัสสัมชัญที่ลงทะเบียนเรียนวิชา TH1500 Introduction to Thai 80 คน ระยะเวลา 5 เดือนของภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2560 (ภาคการศึกษาละ 40 คน) จำนวน 240 ฉบับ ได้แก่ แบบฝึกหัดการแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ 2 ฉบับ รวม 80 ฉบับ จากทั้งสองภาคการศึกษา รวม 160 ฉบับ แบบฝึกหัดการเขียนย่อหน้าตลอดภาคการศึกษาที่ 1 แบบฝึกหัดรวม 40 ฉบับ จากทั้งสองภาคการศึกษารวม 80 ฉบับ

3.3 กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา
ดังนี้

3.3.1 ปัญหาเรื่องการสะกดคำ

3.3.2 ปัญหาเรื่องการใช้คำชนิดต่างๆ

3.3.3 ปัญหาเรื่องการใช้ประโยค

3.3.4 ปัญหาการใช้สำนวน

3.3.5 ปัญหาเรื่องการเว้นวรรคตอนและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
จากนั้นจึงนำเกณฑ์ดังกล่าวไปวิเคราะห์ผลงานการเขียนของนักศึกษา

3.4 สรุปและอภิปรายผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลจากนักศึกษาแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์การเขียนของ
นักศึกษาวิชา TH1500 Introduction to Thai โดยพิจารณาตามเกณฑ์การวิเคราะห์
ปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น บันทึกลงในตารางเก็บข้อมูล
หลังจากนั้นจึงนำมาเขียนสรุปผลและอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า แบบพรรณนา
วิเคราะห์

บทสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ปัญหาการเขียนของนักศึกษาต่างชาติมหาวิทยาลัย
อัสสัมชัญที่ลงทะเบียนเรียนวิชา TH1500 Introduction to Thai จากแบบฝึกหัด
การเขียนของนักศึกษาตลอดระยะเวลาที่มาศึกษาในภาคเรียนที่ 1 และ 2
ปีการศึกษา 2560 ปรากฏดังนี้

1.1 ปัญหาเรื่องการสะกดคำ

ปัญหาเรื่องการสะกดคำของนักศึกษาพบว่ามีการสะกดคำไทยผิดทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์รวมถึงการเขียนตัวอักษรขาดหายไป รายละเอียดดังนี้

1.1.1 ปัญหาเรื่องพยัญชนะ

นักศึกษาเขียนพยัญชนะผิดทั้งพยัญชนะต้นและตัวสะกด พยัญชนะต้นพบว่าสะกดผิดทั้งพยัญชนะต้นเดี่ยว และพยัญชนะต้นควบหรือตัวควบกล้ำดังตัวอย่าง

1.1.1.1 ปัญหาเรื่องพยัญชนะต้น

พยัญชนะต้นที่มักเขียนผิด โดยเขียนผิดทั้งวิธีเขียน และเขียนตัวอักษรผิด เขียนวิธีเขียนผิด ได้แก่การเขียนหัวพยัญชนะ ระหว่างหัวออกกับหัวเข้า เช่น “ด” เขียนเป็น “ค” “พ” เขียนเป็น “ผ” หรือ “ข” เขียนเป็น “บ” เป็นต้น เช่น

คุณพ่อ	เขียนเป็น	คุณ <u>ผ</u> ่อ
ผม	เขียนเป็น	<u>พ</u> ม

นอกจากนี้ยังพบว่ามั่วข้อผิดพลาดเรื่องการใช้พยัญชนะที่เขียนคล้ายกัน เช่น

ชอบ	เขียนเป็น	ขอ <u>บ</u> (ช กับ ข)
ชื่อของ	เขียนเป็น	ชื <u>อ</u> ของ (ช กับ ซ)
สิงหา	เขียนเป็น	ล <u>ิง</u> หา (ส กับ ล)

พบข้อผิดพลาดเรื่องพยัญชนะที่เสียงคล้ายกัน เช่น ด ค ต ร บ ข ศ ส ก ล และใช้ ซ แทน ส ศ หรือ ซ แทนด้วย ส ศ และใช้สลับกันระหว่าง ส ศ ซ อีกด้วย เช่น ดังตัวอย่าง

ธุรกิจ	เขียนเป็น	ทุ <u>ร</u> กิจ
บริษัท	เขียนเป็น	บ <u>ร</u> ิษัท
ศึกษา	เขียนเป็น	ส <u>ิ</u> กษา

ทั้งยังพบอีกว่า นักศึกษามักใช้อักษรนำผิดพลาดที่ปรากฏคือการไม่ใช้อักษรนำ

หนังสือ	เขียนเป็น	นังสือ
หรือ	เขียนเป็น	รือ
อยู่	เขียนเป็น	ยู
หลาย	เขียนเป็น	ลาย

นอกจากนี้ยังพบว่า การเขียนพยัญชนะควบกล้ำของนักศึกษาก็มีความคลาดเคลื่อนไปด้วย โดยพยัญชนะที่นักศึกษามักเขียนผิด คือตัวควบกล้ำ ปล พร และ กล ดังตัวอย่าง

ปลา	เขียนผิดเป็น	ปรา
กลม	เขียนผิดเป็น	กรม

1.1.1.2 ปัญหาเรื่องตัวสะกด

ตัวสะกดที่มักเขียนผิดมักปรากฏเป็นการเปลี่ยนตัวสะกดผิดไป เช่น เขียนตัวสะกดแม่กนเป็นแม่กง เช่น

โรงเรียน	เขียนผิดเป็น	โรงเรียง
นางพยาบาล	เขียนผิดเป็น	นางพยาบาง
เขียน	เขียนผิดเป็น	เซียง

ส่วนตัวสะกดแม่อื่น ๆ เช่น แม่กดเป็นแม่กก หรือแม่กกเป็นแม่กด เช่น

ขอโทษ	เขียนผิดเป็น	ขอโท <u>ก</u>
เพื่อนสนิท	เขียนผิดเป็น	เพื่อนสน <u>ก</u>
นักธุรกิจ	เขียนเป็น	นัก <u>ด</u> ธุรกิจ

ยังพบอีกว่า นักศึกษาสะกดผิด แต่ตัวสะกดนั้นยังคงตรงตามแม่ตัวสะกด เช่น

อาหาร	เขียนเป็น	อาห <u>า</u> น
-------	-----------	----------------

อีกทั้งยังพบว่านักศึกษาเขียนคำบางคำโดยไม่ใส่ตัวสะกด เช่น

ชอบ	เขียนเป็น	ชอ_
ตอน	เขียนเป็น	ตอ_

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษามักใช้ตัวสะกดในคำที่ไม่ต้องใช้ตัวสะกด เช่น

น้ำ	เขียนเป็น	น้ำม
ดำ	เขียนเป็น	ตาม

1.1.1.3 ปัญหาเรื่องตัวการันต์

พบว่า การเขียนคำที่มีตัวการันต์ของนักศึกษาบางคำขาดหายไป เช่น

อาจารย์	เขียนเป็น	อาจารย์
---------	-----------	---------

1.1.2 ปัญหาเรื่องการใช้สระ

นักศึกษามีความคลาดเคลื่อนเรื่องการใช้สระ ดังนี้

ใช้สระเสียงยาวแทนสระเสียงสั้น เช่น

วันจันทร์	เขียนเป็น	วันจาน	
			(เปลี่ยน สระอะ เป็น สระอา)
สั่ง	เขียนเป็น	สั่ง	
			(เปลี่ยน สระอะ เป็น สระอา)
ย่า	เขียนเป็น	ยาม	
			(เปลี่ยน สระอำ เป็น สระอา)

อีกทั้งยังพบข้อผิดพลาดในการใช้ สระโ และ สระเ ของนักศึกษา เช่น

ไปตลาด	เขียนเป็น	ไปตลาด
ใกล้	เขียนเป็น	ใกล้
ใส่	เขียนเป็น	ใส่

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาเขียนคำที่มีสระบางคำในรูปแบบที่ไม่สมบูรณ์ เช่น

ภาษา	เขียนเป็น	ภาษ
สีฟ้า	เขียนเป็น	สีฟ
เพราะ	เขียนเป็น	แพเพราะ

1.1.3 ปัญหาเรื่องการใช้วรรณยุกต์

พบว่านักศึกษาสับสนเรื่องการเขียนวรรณยุกต์ 2 ประเด็น คือ การเขียน รูปวรรณยุกต์ผิดและการเขียนตำแหน่งวรรณยุกต์ผิด ดังตัวอย่าง

1.1.3.1 การเขียนรูปวรรณยุกต์ผิด

พบว่าการใช้วรรณยุกต์ของนักศึกษามีความคลาดเคลื่อนจากรูปหนึ่งเป็นอีกรูปหนึ่ง ดังตัวอย่าง

รูปวรรณยุกต์เอกเขียนเป็นวรรณยุกต์โท

แม่	เขียนเป็น	ม่
ที่	เขียนเป็น	ตี้

รูปวรรณยุกต์โทเขียนเป็นวรรณยุกต์ เอก

ได้	เขียนเป็น	ไ้
ไม้	เขียนเป็น	ไม๊

ไม่มีรูปวรรณยุกต์เขียนเป็นรูปวรรณยุกต์โท

พูด	เขียนเป็น	พู๊ด
แกง	เขียนเป็น	แก๊ง

มีรูปวรรณยุกต์เขียนเป็นไม่มีวรรณยุกต์

อยู่	เขียนเป็น	อู
บ้าน	เขียนเป็น	บาน
ก่อน	เขียนเป็น	กอน

1.1.3.2 การใส่ตำแหน่งวรรณยุกต์ผิด

พบว่านักศึกษาเขียนตำแหน่งของวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องตรงตามความหมายของคำ บางครั้งปรากฏการเขียนวรรณยุกต์บนตัวอักษรที่ใกล้เคียงกับตัวอักษรที่ถูกต้อง เช่น

ข้าว	เขียนเป็น	ชาว์
(ใส่วรรณยุกต์โทที่ตัวสะกดแทนที่พยัญชนะต้น)		
กล้วยเดี่ยว	เขียนเป็น	กล้วยเดี่ยว
(ใส่วรรณยุกต์จัตวาที่สระลดรูป ⁺ แทนที่พยัญชนะต้น)		

1.1.4 ปัญหาเรื่องการขาดตัวอักษรบางตัว

พบว่านักศึกษาเขียนตัวอักษรบางตัวขาดหายไปทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นและตัวสะกด ดังตัวอย่าง

พูด	เขียนผิด	เป็น พู (ตัวสะกด ด หายไป)
อาหาร	เขียนผิดเป็น	อาหา (ตัวสะกด ร หายไป)
ซื้อ	เขียนผิดเป็น	ชี้ (ตัวสะกด อ หายไป)

1.2 ปัญหาเรื่องการใช้คำชนิดต่างๆ

ปัญหาเรื่องการใช้คำเพื่อสื่อความหมายของนักศึกษาพบว่าการใช้คำนามคำเชื่อม คำลักษณนามไม่ถูกต้อง ดังนี้

1.2.1 การใช้คำนามไม่ถูกต้อง

คำนามคือคำบอกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ เป็นคำที่ใช้เรียกสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น คน สัตว์ บ้านเมือง และสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น ความรัก จริยธรรม ผลการศึกษามีดังนี้

1.2.1.1 การใช้คำนามในประโยคไม่ถูกต้อง ดังตัวอย่าง

มีข้าวในชาม

(ควรใช้คำว่า จาน แทน ชาม)

พ่อของผมเป็นนางพยาบาลอยู่ที่ปักกิ่ง

(ควรใช้คำว่า บุรุษพยาบาล แทน นางพยาบาล)

1.2.1.2 การใช้คำบอกลักษณะไม่ถูกต้อง

คำบอกลักษณะคือคำอธิบายรูปลักษณะของนามหรือสรรพนามว่ามีลักษณะอย่างไร พบว่านักศึกษายังใช้ไม่ถูกต้อง ดังตัวอย่าง

พ่อของผมตัวยาวมาก

(ควรใช้คำว่า “สูง” แทนคำว่า “ยาว”)

ฉันมีกระเป๋าคอม

(ควรใช้คำว่า “ใบเล็ก” แทนคำว่า “คอม”)

อาจารย์ดีใจมาก

(ควรใช้คำว่า “ใจดี” แทน “ดีใจ”)

1.2.2 การใช้คำเชื่อมไม่ถูกต้อง

คำเชื่อมคือคำที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ หรือระหว่างเหตุการณ์ต่างๆ หรือ ระหว่างสิ่งต่างๆ กับเหตุการณ์ (นวรรณ พันธ์เมธา, 2527, น. 4) ทำให้ประโยคมากกว่าหนึ่งประโยคมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น การคล้ายตามกัน เป็นต้น พบว่านักศึกษายังใช้คำเชื่อมในประโยคไม่ถูกต้อง ดังตัวอย่าง

วันนี้ฉันไปเที่ยวที่ตลาดน้ำและเพื่อน

(ควรใช้คำว่า “กับ” แทนคำว่า “และ”)

ฉันสอบวิชาภาษาไทยบนห้อง SM 336

(ควรใช้คำว่า “ที่” แทนคำว่า “บน”)

เพื่อนฉันไม่เรียนซึ่งเขาป่วย

(ควรใช้คำว่า “เพราะ” แทนคำว่า “ซึ่ง”)

1.2.3 การใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง

คำลักษณนามคือคำที่ใช้บอกลักษณะของนามที่มักอยู่หลังคำบอกจำนวน พบว่านักศึกษาใช้คำลักษณนามผิด ไม่ใช้คำลักษณนาม รวมถึงการสลับคำลักษณนามกับคำบอกจำนวนที่ “ใช้บอกจำนวนของสิ่งต่างๆ” (นววรรณ พันธุเมธา, 2527, น.6) ดังตัวอย่าง

1.2.3.1 การใช้คำลักษณนามผิด

ข้าวมันไก่ขามละ 45 บาท

ควรใช้ว่า ข้าวมันไก่จานละ 45 บาท

1.2.3.2 การไม่ใช้คำลักษณนาม และนำคำบอกจำนวนมาไว้หน้าคำนาม

เพื่อนของฉันซื้อสองกระเป๋ามาจากสยามพารากอนสวยมาก

ควรใช้ว่า เพื่อนของฉันซื้อกระเป๋ามาสองใบจากสยามพารากอนสวยมาก

1.2.4 การใช้คำต่างระดับ

การใช้คำต่างระดับคือการเลือกใช้คำที่มีความหมายเดียวกันแต่แตกต่างเรื่องระดับภาษาในประโยคหรือในข้อความเดียวกัน ส่งผลให้ประโยคหรือข้อความดังกล่าวนั้นมีความบกพร่องในการใช้ภาษา พบว่าการเขียนของนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ระดับภาษาปากแต่นักศึกษาบางคนใช้ภาษาเขียนร่วมด้วย ดังตัวอย่าง

ที่ห้างมีห้องสุขาสะอาดมาก

ควรใช้ว่า ที่ห้างสรรพสินค้ามีห้องน้ำสะอาดมาก

แม่และบิดาของฉันต่างก็เป็นนักธุรกิจ

ควรใช้ว่า มารดาและบิดาของฉันต่างก็เป็นนักธุรกิจ

1.2.5 การวางลำดับในประโยคผิดพลาด

ประโยคคือถ้อยคำที่มีเนื้อความครบบริบูรณ์ และประโยคหนึ่งๆ แบ่งเป็น

2 ภาค

ภาคประธานหมายความว่าส่วนที่ผู้กล่าวอ้างขึ้นก่อนเพื่อให้ผู้ฟังรู้ว่าอะไรเป็นข้อสำคัญของข้อความ ภาคประธานนี้โดยมากมักเป็นคำนามหรือสรรพนามเป็นส่วนใหญ่

ภาคแสดงหมายถึงคำที่แสดงอาการของภาคประธานให้ได้ความครบว่าแสดงอาการอย่างนั้นอย่างนี้ ข้อความใด ๆ ถ้ามีความหมายครบ 2 ภาคบริบูรณ์เช่นนี้แล้ว ก็ได้ชื่อว่าเป็นประโยค (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2522, น.192) ดังนั้นการวางตำแหน่งของคำในประโยคของภาษาไทยมักเรียงประธาน กริยา กรรม และกรรมตรงอยู่หน้ากรรมรอง แต่บางภาษา เช่น ภาษาจีน กรรมรองอยู่หน้ากรรมตรง อาจเป็นไปได้ว่าในการเรียงประโยคภาษาไทยของนักศึกษาอาจสับสน ดังตัวอย่าง

ตัวนี้เสื้อใหญ่ค่ะ

ควรใช้ว่า เสื้อตัวนี้ใหญ่ค่ะ

ฉันชอบเผ็ดอาหารทะเล

ควรใช้ว่า ฉันชอบอาหารทะเลเผ็ดๆ

ที่คะแนนสอบไม่ดีเพื่อนเสียใจ

ควรใช้ว่า เพื่อนเสียใจที่คะแนนสอบไม่ดี

1.2.6 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาข้อมูลพบว่าการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษามักทับศัพท์ด้วยภาษาอังกฤษหรือใช้ภาษาไทยแทนคำภาษาอังกฤษ

ผมสูง 188 CM

ผมเรียน BBA เลิกเมเจอร์การจัดการ

ผมชอบเล่นคอมพิวเตอร์

1.3 ปัญหาเรื่องการใช้ประโยค

ปัญหาเรื่องการใช้ประโยคของนักศึกษาพบว่า การเขียนประโยคขาดความสมบูรณ์ ดังนี้

1.3.1 การเขียนประโยคที่ขาดความสมบูรณ์เพราะขาดคำสำคัญ ได้แก่ ขาดคำกริยาคำนามและคำเชื่อมซึ่งเป็นส่วนสำคัญของประโยค ดังตัวอย่าง

พวกเราความสุขมากที่ได้ไปตลาดน้ำ (ขาดกริยา)
 ควรใช้ว่า พวกเรามีความสุขมากที่ได้ไปตลาดน้ำ
 วันหยุดนี้ฉันอยากพารากอน
 ควรใช้ว่า วันหยุดนี้ฉันอยากไปพารากอน (ขาดกริยา)
 เราจัดงานวันเกิดเพื่อนคอนโด
 ควรใช้ว่า เราจัดงานวันเกิดเพื่อนที่คอนโด (ขาดคำเชื่อม)
 ครูไทยที่นี้ใจดีมาก
 ควรใช้ว่า ครูคนไทยที่นี้ใจดีมาก (ขาดลักษณนาม)
 วันนี้หนูขาดเรียนเพราะไปวิ่งซ่า
 ควรใช้ว่า วันนี้หนูขาดเรียนเพราะไปทำวิ่งซ่า (ขาดกริยา)

1.3.2 วางส่วนขยายในประโยคไม่ถูกต้อง

การวางส่วนขยายในประโยคที่พบบ่อยคือการวางคำขยายผิดที่ ทำให้การสื่อความไม่สมบูรณ์ ดังตัวอย่าง

สอบเสร็จจะไปห้างแล้ว
 ควรใช้ว่า สอบเสร็จแล้วจะไปห้าง
 ผมต้องเสียเพราะกินเผ็ดล้มตำ
 ควรใช้ว่า ผมต้องเสียเพราะกินล้มตำเผ็ด
 ที่โรงอาหารแม่ค้าใจดี
 ควรใช้ว่า แม่ค้าที่โรงอาหารใจดี
 พักขาผมอยากไปวันหยุดนี้
 ควรใช้ว่า วันหยุดนี้ผมอยากไปพักขา

1.4 ปัญหาเรื่องการใช้สำนวน

ปัญหาเรื่องการใช้สำนวนของนักศึกษาพบการแปลสำนวนจากภาษาต่างประเทศ ดังตัวอย่าง

วันนี้ฉันซื้อสองกิโลกรัมข้าวหวาน
ควรปรับ สองกิโล ไว้หลังค่านาม เป็น สัมสองกิโล
เราไปช่วยสอนยี่สิบนักเรียนไทย
ควรปรับ ยี่สิบนักเรียนไทย และใช้ลักษณนาม คน เป็น นักเรียน
ไทยยี่สิบคน

1.5 ปัญหาเรื่องการเว้นวรรคตอนและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

ปัญหาเรื่องการเว้นวรรคที่พบบคือนักศึกษาเว้นวรรคผิดและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด ดังตัวอย่าง

1.5.1 การเว้นวรรคผิด พบว่าเว้นวรรคในที่ที่ไม่ต้องเว้นวรรค ดังตัวอย่าง
ผมกับเพื่อนไปพาราออกัน กัน
เราซื้อผลไม้ หลายอย่าง

1.5.2 การใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด

การใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดคือการใช้ผิดหลักเกณฑ์ เช่น เครื่องหมายไม้ยมก เครื่องหมายจุลภาค “,” คั่นข้อความ ไข่มหัศจรรย์ “.” เมื่อเขียนจบประโยค ไม่ใช้ไม้ยมกในคำซ้ำ ดังตัวอย่าง

ฉันอยู่หอพักข้างข้างมหาลัย	ควรใช้ว่า ข้าง ๆ
พี่ที่อยู่ทีมหลายใจดีมากมาก	ควรใช้ว่า พี่ ๆ และ มาก ๆ

บทสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากประสบการณ์ด้านการสอนและผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าการเขียนเป็นทักษะ ที่ต้องอาศัยประสบการณ์ โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีได้ใช้ภาษานั้นเป็นภาษาแม่หรือไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับภาษานั้นมาก่อนย่อมส่งผลต่อการเขียนที่ยังไม่ดีเท่าที่ควร ปัญหาที่พบบ่อยคือปัญหาเรื่องการสะกดคำและการใช้คำ จนส่งผลให้การใช้ประโยค การเว้นวรรคตอนและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนเป็นปัญหาตามไปด้วย ดังที่นิภา กู้พงษ์ศักดิ์ (2555) ได้ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ: กรณีศึกษานักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยกรุงเทพ สรุปผลการศึกษาไว้ว่าการสะกดคำผิดเป็นปัญหา ที่พบบ่อยคือการเขียนพยัญชนะตัวสะกดผิด เพราะการออกเสียงสระสั้นและยาวไม่ถูกต้องทำให้สะกดคำผิด รวมทั้งการเขียนรูปวรรณยุกต์ผิดด้วย ในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการใช้คำนี้สอดคล้องกับที่ นวลทิพย์ เพิ่มเกษร (2551) ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน พบว่าการที่นักศึกษามีปัญหาด้านการออกเสียงที่ไม่ชัดเจนจะส่งผลให้มีปัญหาด้านการสะกดคำตามมา เนื่องจากสะกดคำตามเสียงที่ออก การใช้คำผิดเพราะไม่ทราบความหมายที่แท้จริงของคำ จึงค้นจากพจนานุกรม เมื่อนำมาใช้บางครั้งไม่สอดคล้องกับบริบท ส่วนการใช้คำลักษณนามไม่ถูกอาจเป็นเพราะภาษาต่างประเทศบางภาษาไม่มีคำลักษณนามที่ใช้อย่างชัดเจน การเลือกใช้คำจึงเป็นเรื่องยาก นอกจากนี้ปัญหาที่พบยังเป็นเรื่องการเรียงลำดับคำในประโยคผิด โดยเฉพาะประโยคที่มีขนาดยาวจะวางส่วนขยายผิด ใช้คำเชื่อมระหว่างประโยคผิด ส่งผลให้การลำดับเนื้อหาความในย่อหน้าและการเขียนเนื้อเรื่องมีปัญหามาตามด้วยการลำดับคำของ วุจิรา เล็งเนตร (2561) ว่าอาจเป็นเพราะการลำดับคำของภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศบางภาษา เช่น ภาษาจีน รวมทั้งโครงสร้างทางไวยากรณ์ และรูปประโยคมีข้อแตกต่างกัน เมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจไวยากรณ์ไทย จึงทำให้การใช้คำ การลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้องด้วย นอกจากนั้นการเรียนในวิชา TH1500 นี้จะเรียนเพียงพื้นฐานเท่านั้นยังไม่ได้ฝึกทักษะการเขียนมากเท่าใด จึงอาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการเขียน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรนำผลการวิจัยนี้ไปสร้างแบบฝึกหัดเพื่อแก้ไขปัญหาการเขียนของนักศึกษาต่างประเทศอย่างจริงจัง
2. ควรศึกษาปัญหาการเขียนของนักศึกษาจากสถาบันการศึกษาอื่นๆ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป
3. ควรศึกษาปัญหาการพูดและการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยให้ชาวต่างชาติในระดับที่สูงขึ้น

บรรณานุกรม

- จินดา เสงสมบุรณ์. (2542). *ภาษาศาสตร์เบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (พฤศจิกายน 2551). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วรรณวิทัศน์*, 8(1), 146–159.
- นววรรณ พันธเมธา. (2527). *ไวยากรณ์ไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- นันทา ทองทวีวัฒน์. (2556). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- นิภา กุ้งษ์ศักดิ์. (มกราคม–ธันวาคม 2555). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ: กรณีศึกษา นักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยกรุงเทพ. *วารสารรวมคำแห่งฉบับมนุษยศาสตร์*, 31(1), 108–123.
- ไพฑูรย์ ลินลารัตน์. (2540). *ภาษาไทย 1*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รสริน ดิษฐบรรจง. (มกราคม–เมษายน 2561). การศึกษาปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนจาก Guangxi Agricultural Vocational College มณฑลกวางซี สาธารณรัฐประชาชนจีน. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 1(1), 38–53.
- รสริน ดิษฐบรรจง. (ตุลาคม 2553–มีนาคม 2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแก้ปัญหาการออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 5(2), 55–67.
- รุจิรา เล่งเนตร. (สิงหาคม 2561). ปัญหาการใช้ภาษาไทยนิสิตต่างชาติ: กรณีศึกษา นิสิตแลกเปลี่ยนจากมหาวิทยาลัยนานาชาติซีอานที่มาเรียนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. *Journal of Korean Association of Thai Studies*, 25(1), 205–217.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2522). *หลักภาษาไทย (อักขรวิธี วจวิภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์)* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.